

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: فرح نوتاش

۰۶ فیروزی ۲۰۲۰

تظاهرکنندگان عراقی دیگر نمی‌خواهند آلت دست حاکمان باشند

بعد از دو ماه تظاهرات، صدها کشته و زخمی که به شکل قیام در شهرهای جنوب عراق نمودار شد، نخست‌وزیر عراق، مهدی (Mahdi) در روز ۲۹ نومبر استعفاى خود را اعلام کرد. او نتوانست جلوگیری عمومی، به ویژه جوانان باشد که مبارزه‌شان به عنوان "اولین قدم" برای تغییر سیستم محسوس بود. این آن سیستمی است که امپریالیسم امریکا با هجومش به عراق ایجاد و در سال ۲۰۰۳ آن را مستقر کرده‌است، سیستمی که بر تقسیم قدرت مابین قبایل مذهبی بنا شده‌است، تا احزاب مربوطه به آنها بتوانند زمینه سلطه ایالات متحده و غارت منابع نفتی را از طریق کنسرن‌های خارجی تسهیل نمایند و در مقابل قبایل مذهبی و شبه نظامیان وابسته به آنان نیز بتوانند به بخشی از اموال عمومی دسترسی داشته باشند. رهبران جمهوری اسلامی هم از این سیستم که با کمک به احزاب شیعه و شبه نظامیان وابسته که رابطه نزدیکی با آنها دارند، بهره‌مند می‌شوند. اقتشار ممتاز عراق در مناطق کاملاً حفاظت شده مانند «منطقه سبز» در بغداد زندگی می‌کنند ولی اکثریت بزرگی از اهالی در کشوری که در عرض سی سال جنگ و تحریم به خرابه‌ای تبدیل شده است به حال خود رها شده و محکوم به مرگ تدریجی‌اند. منشی دولت ایالات متحده امریکا جیمز بیکر (Jams Backer) یکی از جنایت‌کاران جنگی دارودسته بوش (پدر) گفت که «امریکا عراق را بمباران می‌کند تا آن را به دوران ماقبل صنعتی شدن برگرداند» این در طی جنگ اول خلیج بود. تحریم‌های اقتصادی بعدی که صد هزار قربانی غیر نظامی بر جای گذاشت تا سرنگونی صدام حسین و اعدام او و برقراری سیستم کنونی – متشکل از احزاب مذهبی در سال ۲۰۰۳ ادامه یافت.

جوانان عراقی این دوره را تجربه نکرده‌اند ولی آنها نتایج آن را احساس می‌کنند. آنها در کشوری زندگی می‌کنند که شرکت‌های خارجی در جنوب عراق در استان بصره، تنها بندر مهم، نفت را صادر می‌کنند. ولی آنها کاری پیدا نمی‌کنند. باید به شبه نظامیان و یا احزاب مذهبی رشوه دهند تا کاری با مزد ناچیز بیابند. در این منطقه و بغداد ابراز نارضایتی از سال ۲۰۱۱ هیچ گاه فروکش نکرده‌است در آنجا از سال ۲۰۱۸ تظاهرات و تجمعات عمومی هزاران فرودست، کارگر و جوان را روانه خیابانها کرده است برای این که آب آشامیدنی و برق برای همگان و یک نظام پزشکی - درمانی و بهداشت و نیز آموزش و پرورش عمومی، آنچه که لایق این نام‌هاست در دسترس همگان باشد. اکثریت شیعیان عراق در جنوب این کشور زندگی می‌کنند، درست در اینجا، تظاهرکنندگان شعار «دولت دزدان»، اختلاس، نفی سیستم احزاب مذهبی- قبیله‌ای و شبه نظامیان وابسته به آنها، از جمله تشکل‌های شیعه‌ای را می‌دهند. آنها

خواهان پایان دادن به دخالت خارجی‌اند که با حربه نفاق مذهبی و نژادی عمل می‌کنند. تظاهرکنندگان مدت دو ماه است که برای این خواست‌های اجتماعی و ملی باوجود اختناق حاکم و زیر رگبار گلوله‌های مزدوران که همراه با دستگیری‌های وسیع در بصره و نیز در نجف و بغداد بوده‌است مبارزه می‌کنند. زیر فشار این جنبش «مهدی» به نام "مصالحه" از مقام نخست‌وزیری که از سال ۲۰۱۸ به عهده داشت استعفاء می‌دهد. او هیچ‌گونه مخالفتی نه با ایران و نه با امریکا نداشت و توسط احزاب مذهبی به قدرت رسانده شده بود که همچنان به دنبال امتیازات و درآمدهای سرشار خود بودند. با توجه به تشدید و نقدی که به خصوص در به آتش کشیدن کنسولگری ایران در نجف شد، آل- سیستانی (AL- Sistani) یکی از با نفوذترین رهبران ساکن در این شهر مقدس رضایت به قربانی کردن مهدی را داد تا از آشوب‌های بزرگتر جلوگیری شود و از همپاشی نظامی که براساس احزاب مذهبی بنا شده است جلوگیری شود. این مقاله از نشریه (کار- آینده) برداشت شده‌است. برای اطلاعات بیشتر به سایت این جریان رجوع کنید.

www.arbeit-zukunft

ترجمه و تکثیر: یکی از فعالان چپ در وین - اتریش

Kontaktadresse: Iran-Rat, Amerlinghaus, Stiftgasse 8, A-1070 Wien, email:

schora.sam@gmail.com